

Srijeda, 28.05.2014.g.

Zadnjih nekoliko puta, KADA SAM PRIMAO ŽIVOG GOSPODINA U

POSVEĆENOJ HOSTIJI U USTA, uvijek sam se sjetio jednog detalja iz

onog prekrasnog svjedočanstva jedne djevojke kako joj je GOSPODIN

POMAGAO NA PUTU OSLOBOĐENJA OD DJELOVANJA ZLOGA,

posebno njezin doživljaj mise i POSVEĆENE HOSTIJE. Evo tog dijela

njezinog svjedočenja:

"... Nisam se mogla pričestiti.

Nisam mogla otvoriti usta. Kad bih to jedva nekako

učinila, htjela sam ju izbaciti, ali bi se hostija zalijepila za

nepce i tako otopila. Do dana današnjega.

Tad sam i to spoznala! Zar mi je to trebalo da spoznam da

je Isus živ i tu prisutan?! Mogla sam ići na svetu misu i

normalno se pričestiti, a meni je to trebalo da shvatim!

I neka mi netko danas kaže da je to običan komad kruha!

Neka mi netko danas kaže da je sveta misa obična

ceremonija!

Sвета je misa najuzvišeniји trenutak u cijelom svemiru!

..."

... HOSTIJA BI SE ZALIJEPILA ZA NEPCE I TAKO OTOPILA

..., odzvanjalo je u mojim mislima njezino svjedočenje.

... TIJELO ŽIVOG GOSPODINA ISUSA KRISTA ZALIJEPILO

JOJ SE ZA NEPCE I TAKO OTOPILO!

TO MI JE DJELOVALO TAKO UZVIŠENO!

TO MI JE DJELOVALO TAKO SVETO A UJEDNO I BLISKO S

ŽIVIM GOSPODINOM ISUSOM!

I ja kod primanja ŽIVOG GOSPODINA

ISUSA KRISTA u sebi imam to poštovanje,

tu poniznost, TU ŽIVU VJERU, TAJ

DOŽIVLJAJ, DA JE TAJ TANKI, MALI

OKRUGLI KOMADIĆ PEČENOG TIJESTA,

ŽIVO TIJELO GOSPODINA ISUSA

KRISTA.

JA U TO ČVRSTO VJERUJEM I TAKO SE

NASTOJIM PONAŠATI KADA GA PRIMAM

U SEBE!

No, kada god bi od nekog dragog svećenika na misi dobio U USTA

ŽIVOG GOSPODINA U PRESVETOJ HOSTIJI, DIO NJEGOVOG

MISTIČNOG TIJELA, dakle, nakon toga se baš i nisam znao točno kako

ponašati.

Nekad bi ga jezikom presavinuo i progutao.

Nekad bi mi se djelomično rastopio na jeziku pa bi ga onda progutao.

Nekad bi mi se zalijepio za stijenke usta pa bi čekao dok se ne bi

djelomično odlijepio i onda ga progutao.

Nekad bi se žurio progutati "GOVOREĆI" GOSPODINU da ga sada idem

slaviti nekom pričesnom pjesmom koja se pjevala.

I NARAVNO DA SAM UZ SVE TO UVIJEK IMAO GOSPODINU

JOŠ NEŠTO ZA REĆI ILI GA MOLITI ILI MU ZAHVALITI.

Imao sam nekako osjećaj da mi u svemu tome još nešto nedostaje.

Sve do ovog prekrasnog svjedočanstva te drage sestre u vjeri.

KOJA JE VODILA TOLIKU BORBU SA ZLIM DA UOPĆE I PRIMI

ŽIVOG GOSPODINA BOGA U SEBE U TOJ PRESVETOJ HOSTIJI!

Ona mi je dala za spoznati kako da se MOJE TIJELO SJEDINI

SA TIJELOM ŽIVOG GOSPODINA U TOJ MALOJ PRESVETOJ

HOSTIJI.

DA SE RASTOPI NA MOJEM NEPCU ILI STIJENKI MOJIH

USTA I TAKO POSTANE NEVIDLJIVI DIO MOJEG TIJELA.

I na nedjeljnoj misi sam se toga sjetio.

Kada sam primio ŽIVOG GOSPODINA U PRESVETOJ HOSTIJI,

priljubio sam TO SVETO TIJELO uz gornji, unutrašnji dio mojih usta.

HOSTIJA SE SAMA ZALIJEPILO.

A JA SAM OSTAO U NEKOM BLAŽENOM

STANU, ZATVORENIH OČIJU, I OSJEĆAO

KAKO SE HOSTIJA POLAKO TOPI U

MOJIM USTIMA I KAKO POSTAJE DIO

MOJEG TIJELA, BEZ IKAKVIH DRUGIH

POKRETA.

GOSPODINŮ UŮ MENI.

ŽIVIŮ BOGŮ UŮ MENI.

HOSTIJA SE POLAKO TOPILA I OTOPILA

A ŽIVO TIJELO GOSPODINA ISUSA

KRISTA SJEDINILO SE MOJIM TIJELOM.

NA OČI SU MI DOŠLE SUZE ... I TRNCI PO ČITAVOM

TIJELU ...

KAD JE TO ZAVRŠILO, KAD SE HOSTIJA OTOPILA, JA SAM

OTVORIO OČI.

SVE JE VEĆ ZAVRŠILO, NAŠ DRAGI ŽUPNIK JE U

SVETOHRANIŠTE SPREMIO PREOSTALE SVETE HOSTIJE, ŽIVOG

GOSPODINA ISUSA KRISTA.

Ja sam sjeo na klupu i dobro je što uvijek sjedim u zadnjim klupama da

ne smetam drugima jer bi me sigurno svi čudno gledali da sam sjedio i

stajao negdje na sredini crkve.

Ovako možda koji pogled tri drage žene koje su sjedile sa mnom u

zadnjoj klupi.

A možda ni to jer su svi već pomalo naučeni "da sa mnom baš i nije sve

u redu" kad je u pitanju vjera.

No, kako bilo da bilo, mogu reći da mi je TO BIO

NAJPOTPUNIJII DOŽIVLJAJ MOJEG SJEDINJENJA SA ŽIVIM

GOSPODINOM ISUSOM KRISTOM KOJEG PRIMAM U

PRESVETOJ, POSVEĆENOJ HOSTIJI NA MISAMA.

I nemam više što za reći osim da još jednom prepisem dio onog

prekrasnog svjedočanstva drage sestre u vjeri.

"I neka mi netko danas kaže da je to običan

komad kruha!"

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI,

TROJEDINI BOŽE, OČE, SINE I DUŠE SVETI.

ČAŠĆE, HVALJEN, SLAVLJEN I

BLAGOSLOVLJEN U SVE VIJEKE VJEKOVA.

ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE,

NAŠA NEBESKA MAJČICE.

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU.

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI BOŽE.

SVET I PRESVET.

